

ХРИСТО ФОТЕВ НА СИНА МИ

chitanka.info

*И ще тръгнем ний из планината.
И ще се изгубим във гората.
И ще си припомним имената
на дърветата и на цветята,
на тревите, птиците —
на всичко.*

*Аз не мога. Ти бъди дете.
И побързай. Забрави баща си.
Старата гора ще те вплете
в себе си, в езика си —
в смеха си.
Ще събуди после седемте
дългобради и добри джуджета...
Само ти бъди дете — и те
ще са твои — вярвай им, момчето ми.
И върви.
И вярвай,
и върви.
С мъдрите дървета се ръкувай.
Засвири със смешните тревни.
С тъжните глухарчета танцувай.
Моите съвети забрави.
Слушай ти тревата милостива.*

*Слушай ти водата — и върви.
И събуждай всяка самодива.
И върви.
И вярвай,
и върви.
Докато се свечерят дърветата.
И изгреят — запламтят лалетата.
Целуни ръцете на джуджетата
и хвани ръката на пътеката —
ще те доведе при мене тя*

*и ще свети тя,
ще слуша тя...
Ти разказвай. Ти бъди Големия.
Помогни ми ти да дораста.
Ще напиша аз стихотворение...*

И на тебе ще го посветя.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.